

μοι ὅπῃ ἂν εἰς μίαν συνέλευσιν δὲν εὔρεθῇ τινὰς ἐμπνευμένους νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν λαόν, νὰ μὴ διαλυθῇ ἡ συνέλευσις χωρὶς λόγον. Καὶ εἶναι νόσιμον πρᾶγμα νὰ εὔρεθῇ τινὰς εἰς μίαν συνέλευσιν αὐτῶν, ἐπειδὴ ὕστερον, ἀπὸ μιᾶς ὥρας, καὶ πολλακίς περισσότερον σιωπῆς, βλέπωντας τὸσα ἀγάλματα ἀλαλα, βιβὰ, καὶ ἀκίνητα μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ εἶδος κλιμένην, ἤθελεν ἰδεῖ ἓνα αὐτῶν ἐγειρόμενον νὰ ὁμιλήσῃ ὅσα ἤθελε, τὰς δὲ λοιπὰς μένοντας εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν χωρὶς νὰ ταραχθῶσιν, ὡσάν νὰ μὴ εὔρισκωντο ἐκεῖ, ἢ ὡσάν νὰ μὴ ὁμιλεῖτε τινὰς. Κάθε χρόνον ζέλλονται τινὲς ἀπὸ ὅλας τὰς κοινότητας τῶν Κβακέρων εἰς Λόνδραν, καὶ πανηγυρίζουσι Συνελεύσεις πάσης τῆς Ἐκκλησίας των, τῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς ἑβδομάδι, εἰς τὴν ὁποίαν πανηγυρίαν ἀναφέρονται ὅλαι αἱ διαφοραὶ ὅπῃ ἐσυνέβησαν παντὲ ἐν ὅλῳ τῷ χρόνῳ, καὶ διαλυοῦνται καὶ λαμβάνουσι τέλος.

§. 6. Οἱ νεώτεροι δὲ τῶν Κβακέρων ἀποσρέφονται αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ καὶ δὲν ἀποδίδει ὁ λαὸς τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν αὐτῷ τῷ ὀνόματος, εἰδὲ καὶ ὀρθῶς ἐνοεῖται τὸ δέχονται, διὰ νὰ μὴ γίνεταί σύγχυσις θέλναι νὰ ὀνομάζωνται Υἱοὶ ἢ Ὁμολογηταὶ τῷ Φωτὸς· συνέβηκαν πολλὰ σχίσματα ὅχι τόσον διὰ τὴν θρησκείαν, ὅσον διὰ τὴν εὐταξίαν, διὰ τὰ ἔθιμα καὶ ἄλλα τινὰ. Μετὰ δὲ τὸν θάνατόν τε μεταβάντες πολλοὶ εἰς Ἀμερικὴν, ἀρχίσαν σχίσματα μεγάλα, διότι Γεώργιος Κείδος ἠδέλησε νὰ φρονήσῃ ἐναντία τινὰ τῆς ἐν Πενσυλβανίᾳ ἀδελφοῖς, περὶ τῆς ἀνδραπνῆς φύσεως τῷ Χριστῷ, διδάσκων διπλὴν ἀνδραπνῆν φύσιν ἐν Χριστῷ, τὴν μὲν ἐράνιον καὶ πνευματικὴν, τὴν δὲ ἐπίγειον καὶ σωματικὴν. Αὐτὴν τὴν διδασκαλίαν εὐκόλως ἤθελαν τὴν δεχθῆ οἱ ἐν Πενσυλβανίᾳ, ἂν δὲν ἔλεγε προσέτι τὰ δόγματα αὐτῶν μετὰ πολλὴν ἀσυνρότητα, καὶ ἔξαιρέτως ἂν δὲν ἤθελε πιεσθῶσι τὴν Ἰσορίαν τῷ Σωτῆρος ἡμῶν δι' ἀλληγορικὴν, εἴτε συμβολικὴν ἐξηγήσιν τῶν καθικόντων ὅπῃ ἡ θρησκεία ζητεῖ ἀπὸ τὰς ἀνδραπνῆς, διότι εἰς τὴν Εὐρώπῃ οἱ Κβακέροι δὲν ἀρνῶνται τὴν ἀλήθειαν τῆς Ἰσορίας τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ διὰ τὸν φόβον, ἐν δὲ τῇ Ἀμερικῇ ὅπῃ δὲν φοβῶνται, φανερὰ λέγουσιν, ὅ,τι θέλναι, ἀρνέμενοι τὴν ἀλήθειαν τῷ βίβ, παδῶν, καὶ θανῆς τῷ Χριστῷ. Τόσον ἐτάραξε τὰς Κβακέρους, τοῖστον σχίσμα ὡσεὶ ἡναγκάσθησαν νὰ προστρέξωσιν εἰς τὴν σύγκλητον τῆς Βρετανίας, ἧτις ἀπεφάσισε τὴν διδασκαλίαν τῷ Κείδῳ ἀσύμφωνον τοῖς δόγμασι τῶν Κβακέρων, ἀπορρίπτουσα αὐτὸν καὶ τὰς ὁπαδὰς τε, ἀπὸ τὴν κοινωνίαν τῶν Κβακέρων, ὅσις ὀργισθεὶς ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἐκκλησίαν γινόμενος ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς τῶν Κβακέρων λόγῳ καὶ ἔργῳ. Ἰδε πλατύτερον περὶ αὐτῆς τῆς αἰρέσεως Γεώργιον Σχέβελ, τὸν Κροίσιον Βιβλιοφ. Τ. ΙΕ'. Μέρ. Β'. σελ. 310. καὶ Τ 15'. Μέρ. Α'. σελ. 127. τὸν Μοσχέμιον Ἐκκλησι. Εἰσαγ., τὸν Βέρτιον Σύνοφ. Ἐκκλησι. Ἰσορ. Μέρ. Β'. κτλ.

§. 7. Μερνοῦται, ἡ Ἀναβαπτισαί, ὕστερον ἀπὸ τόσας λογοτριβὰς, πολέμους, καὶ διωγμὰς, ἔλαβον τέλος πάντων εἰς τὸ μέσον τῷ παρελθόντος αἰῶνος τὴν τύχην νὰ ὑποφέρωνται, καὶ τὴν ἀδειαν ἵνα πράττωσιν ἐλευθέρως
τὰ

Μερνοῦται
ἡ Ἀναβαπ-
τισαί.